

Parterne er uenige om, hvilke udgifter sagsøgeren skal bære i henhold til artikel 6 i forordning (EF) nr. 1135/1999 som tilslagsmodtager for tilvejebringelsen af landbrugsprodukterne.

Sagsøgeren gør gældende, at artikel 6 i forordning (EF) nr. 1135/1999 ikke pålægger den tilslagsmodtager, der tilvejebringer produktet, at indhente transportdokumenterne vedrørende leveringen af varerne til Rusland hos tilslagsmodtageren for transportens leverance, eller at betale udgifterne i forbindelse hermed. Alle udgifter, der opstår i forbindelse med den del af licitationen, der vedrører transporten, skal bæres af tilslagsmodtageren for transportens leverance. Det er overhovedet ikke muligt for den for tilvejebringelsen ansvarlige at fremlægge de rigtige transportdokumenter.

Subsidiært gør sagsøgeren til støtte for sine påstande gældende, at Kommissionen ikke har opfyldt sin oplysningspligt i henhold til forkontrakten. Da den omtvistede bestemmelse og dermed omfanget af de kontraktlige forpligtelser ikke er klarlagt, burde Kommissionen havde informeret sagsøgeren herom. Som følge af denne undladelse har sagsøgeren lidt tab.

(¹) Rådets forordning (EF) nr. 2802/98 af 17.12.1998 om et program for levering af landbrugsprodukter til Den Russiske Føderation (EFT L 349 af 24.12.1998, s. 12) og Kommissionens forordning (EF) nr. 1111/1999 af 18.1.1999 om almindelige gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 2802/98 (EFT L 14 af 19.1.1999, s. 3).

(²) EFT L 135 af 29.5.1999, s. 85.

(³) EFT L 242 a 14.9.1999, s. 13.

Sag anlagt den 19. juni 2001 af Stadtsportverband Neuss e.V. mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(Sag T-137/01)

(2001/C 245/42)

(Processprog: tysk)

Ved De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans er der den 19. juni 2001 anlagt sag mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber af Stadtsportverband Neuss e.V., Neuss (Tyskland), ved Rechtsanwalt Heinz Günther Hüschen.

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

- Kommissionens afgørelse af 9. april 2001 om krav om tilbagebetaling, fakturanr. 3240302372, annulleres.
- Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søagsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Sagsøgeren anfægter Kommissionens afgørelse nævnt ovenfor om at kræve delvis refusion af et samlet beløb på 20 000 EUR, sagsøgeren havde fået udbetalt inden for rammerne af Eurathlon-programmet, på grund af ugrundet berigelse, idet der rejses krav om refusion om 31 911,11 DEM.

Sagsøgeren gør gældende, at de betingelser for at kræve tilbagebetaling af det udbetalte tilskud, som parterne indgik aftale om i forbindelse med ydelsen af støtten, ikke er opfyldt. Særligt udviser den endelige opgørelse vedrørende projektet ikke noget overskud, hvorfor afgørelsen om at kræve tilbagebetaling er retsstridig. Der tilkommer højst sagsøgte en forholdsmæssig andel på 18,4 % af overskuddet. Kommissionen har imidlertid rejst krav om betaling af det — forkert beregnede — samlede overskud.

I øvrigt påberåber sagsøgeren sig, at Kommissionens krav er forældet. Sagsøgeren anfører, at ISO 1994-foranstaltningen fandt sted i 1994, og at eventuelle krav om refusion opstod i det pågældende år. Debetnotaen er imidlertid fra den 9. april 2001 og er dermed udstedt mindst seks år efter den påståede fordrings opståen.

Sag anlagt den 19. juni 2001 af Comafrika SpA and Dole Fresh Fruit Europe Ltd. & Co. mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(Sag T-139/01)

(2001/C 245/43)

(Processprog: engelsk)

Ved De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans er der den 19. juni 2001 anlagt sag mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber af Comafrika SpA, Genova (Italien), og Dole Fresh Fruit Europe Ltd. & Co., Hamburg (Tyskland), ved advokaterne Bernard O'Connor og Philip Bastos G. Martin, Bruxelles (Belgien).

Sagsøgerne har nedlagt følgende påstande:

- Sagen antages til realitetsbehandling;
- Kommissionens forordning (EF) nr. 896/2001 annulleres i henhold til artikel 230 og 231 EF, for så vidt som den berører sagsøgerne, subsidiært, forordningens annulleres erga omnes;
- Kommissionens forordning (EF) nr. 1121/2001 annulleres i henhold til artikel 230 og 231 EF, for så vidt som den berører sagsøgerne, subsidiært, forordningen annulleres erga omnes;